

Juletur til Litauen for 23. gangen

Rotary distriktet Vestfold gjennomførte sin juletur nr. 23 til Litauen med gaver av alle de slag. Dette i samarbeide med Rotaryklubben i distriktet som er 40 til sammen. Med på turen var 21 medlemmer fra 6 klubber.

Et medlem fra Færder RK fungerte som tolk.

Litauen har hatt en rivende utvikling og vi ser framgang og positive endringer for hver eneste tur. Likevel er det fremdeles behov for hjelp, noe alle vi som var med på turen fikk oppleve. Som sagt 21 rotarianere fra 6 klubber i distriktet vårt var med på turen, og mange flere og fra mange andre klubber var med på forberedelsene og bidro på ulikt vis. Planlegging og forberedelse pågår i et par- tre måneder, og gjør at vi her i distriktet også blir bedre kjent med hverandre. Vi deler kunnskap og erfaringer, og tar med oss både vennskap og ideer tilbake til egen klubb.

Vi har i alle år hatt et veldig godt samarbeid med myndighetene, og flere steder ble vi invitert til både lunsj og middag av ordførere og/eller rotaryklubbene. I Kupiskis var det et særdeles hyggelig besøk av Leonas Apsega. Han var ordfører da vi startet samarbeidet, og i tillegg var han en av de 124 som signerte uavhengighetserklæringen for Litauen i de dramatiske månedene i 1990/91. Det er en ære at en slik betydningsfull person alltid har støttet og oppmuntret det vi holder på med, og også denne gang framholdt betydning av det samarbeid vi har og den hjelpen som norske rotarianere gir.

Familiebesøkene er sterke opplevelser. En alenemor med flere barn bodde i femte etasje – uten heis. Hun var strålende takknemlig da vaskemaskinen kom opp. De to som strevde seg opp trappene var glad da de kom opp! En sykkel er god å ha når du har 8 kilometer til nærmeste buss – mottaker var særdeles takknemlig. Senger og dyner, nye klær og leker, alt som rotarianere her hjemme har gitt, kommer til nytte. Nydelige strikkede plagg, varme og gode – gitt av flittige strikkedamer, også utenfor Rotary. Alt elektrisk utstyr kjøper vi lokalt i Litauen av en forhandler vi har samarbeidet med i mange år. Det er streng kontroll og alle må kvittere ut det som hentes.

Vi fikk med oss gode minner, sterke inntrykk og samme hilsen fra alle vi snakket med: Velkommen igjen neste år – NÅR kommer dere? Ingen spurte OM vi kommer, alle spurte NÅR.

Vi prøver å leve opp til vårt motto, «Rotary og Rotarianere gir håp i verden» og vi merka at for de vi møtte, som fikk gaver som gjorde en forskjell for dem, så stemte det!

Ikke noe av dette hadde vært mulig uten at noen har åpnet dørene så vi hadde et sted å være - uten alle glade givere her hjemme – uten støtte fra distriktet (til transport og transittkostnader)- uten alle som har pakket og ordnet på forhånd, alle som har kjørt og hentet- uten alle som henter og ordner sykler - for ikke å snakke om klubben i Stavern som i mange år har lastet trailer . TUSEN TAKK TIL ALLE – dette er vi sammen om, over klubb-, distrikts- og landegrensener.

Rotary og rotarianere gir håp i verden.

Et bilde sier mer enn 1000 ord, og dette kortet kan være en hilsen og takk til alle rotarianere i distriktet vårt som bidro til at juletur nr. 23 ble vellykket, og at mange fikk nødvendig hjelp. Ekstra fint var det at Gintare, medlem i Færder RK og selv fra område vi har samarbeid med, var med og kunne tolke og bistå med kunnskap hele veien.

En særdeles oppegående jente på 10 år fortalte at hun hadde tegnet flaggene og forsiden, men fått noe hjelp til det andre. 10-åringen snakket nydelig engelsk, og førte samtalen selv. Hun bodde i en av de nesten 40 familiene som fikk hjelp i år.

Litauen har hatt en rivende utvikling og vi ser framgang og positive endringer for hver eneste tur. Likevel er det fremdeles behov for hjelp, noe alle vi som var med på turen fikk oppleve. 21 rotarianere fra 6 klubber i distriktet vårt var med på turen, og mange flere og fra mange andre klubber var med på forberedelsene og bidro på ulikt vis. Planlegging og forberedelse pågår et par- tre måneder, og gjør at vi her i distriktet også blir bedre kjent med hverandre. Vi deler kunnskap og erfaringer, og tar med oss både vennskap og ideer tilbake til egen klubb.

Det viktigste, og hensikten med hele turen er å levere ut alt som er pakket og forberedt til de familiene som sosialarbeidere har plukket ut. Alt blir levert inn døren, og vi ser at behovet er stort og gleden over å få dette er enda større. Vi ble delt inn i grupper på tre eller fire, og hadde sosialarbeider og rotarianer med hele veien. Det vi har oppdaget i løpet av disse årene er at mange rotarianere der ikke kjenner til hvordan det faktisk er hos de familiene vi besøker. En rektor var med ut til familiene for første gang, og han sa etterpå at dette var fullstendig ukjent område for ham. Han ante ikke at det var slike forhold og sa at han først nå forsto betydningen av den hjelpen som kommer fra rotarydistriktet vårt.

Barnehjennene bygges ned i Litauen, og det er bare et barnehjem igjen i området vi samarbeider med. Færder-klubben har hatt et spesielt ansvar for St. Kazimeras barnehjem, og det ble et hyggelig besøk der med underholdning, nissebesøk og gaver til alle barna.

Vi har i alle år hatt et veldig godt samarbeid med myndighetene, og flere steder ble vi invitert til både lunsj og middag av ordførere og/eller rotaryklubbene. I Kupiskis var det et særdeles hyggelig besøk av Leonas Apsega. Han var ordfører da vi startet samarbeidet, og i tillegg var han en av de 124 som signerte uavhengighetserklæringen for Litauen i de dramatiske månedene i 1990/91. Det er en ære at en slik betydningsfull person alltid har støttet og oppmuntret det vi holder på med, og også denne gang framholdt betydning av det samarbeid vi har og den hjelpen som norske rotarianere gir.

Vi besøkte flere rotaryprosjekter på turen, var innom et par museer, bl.a. et artig muggemuseum i Birzai. Det ble også en tur innom et kjent bryggeri i Birzai, med smaksprøver servert til lunsjen. Flere av oss fikk prøve behandling på saltrommet, også et rotaryprosjekt som ble fortalt var et viktig og populært behandlingstilbud i området. En juletur har mange ulike innslag, og et artig tilbud denne gang var glassblåsing hos den etter hvert internasjonalt anerkjente glasskunstneren i Panevezys. Flere fikk laget sitt eget kunstverk – og fikk litt innblikk i hva det vil si å jobbe med glass.

Det viktigste, og hensikten med hele turen er å levere ut alt som er pakket og forberedt til de familiene som sosialarbeidere har plukket ut. Alt blir levert inn døren, og vi ser at behovet er stort og gleden over å få dette er enda større. Vi ble delt inn i grupper på tre eller fire, og hadde sosialarbeider og rotarianer med hele veien. Det vi har oppdaget i løpet av disse årene er at mange rotarianere der ikke kjenner til hvordan det faktisk er hos de familiene vi besøker. En rektor var med ut til familiene for første gang, og han sa etterpå at dette var fullstendig ukjent område for

ham. Han ante ikke at det var slike forhold og sa at han først nå forsto betydningen av den hjelpen som kommer fra rotarydistriktet vårt. Kan det være slik her hjemme også? Kan det være at vi ikke kjenner til nød og behov for hjelp i nærområdet vårt?

Familiebesøkene er sterke opplevelser. En alenemor med flere barn bodde i femte etasje – uten heis. Hun var strålende takknemlig da vaskemaskinen kom opp. De to som strevde seg opp trappene var glad da de kom opp! En sykkel er god å ha når du har 8 kilometer til nærmeste buss – mottaker var særdeles takknemlig. Senger og dyner, nye klær og leker, alt som rotarianere her hjemme har gitt, kommer til nytte. Nydelige strikkede plagg, varme og gode – gitt av flittige strikkedamer, også utenfor Rotary. Alt elektrisk utstyr kjøper vi lokalt i Litauen av en forhandler vi har samarbeidet med i mange år. Det er streng kontroll og alle må kvittere ut det som hentes.

Vennekveld er alltid populært, og der er det taler, god mat, mye moro og kransekake fra Nøtterøy bakeri! Ofte har vi med folk fra den norske ambassaden, men i år valgte vi å ha et enkelt arrangement med lokale myndigheter sammen med rotarianere fra klubbene i området.

Vi fikk med oss gode minner, sterke inntrykk og samme hilsen fra alle vi snakket med: Velkommen igjen neste år – NÅR kommer dere? Ingen spurte OM vi kommer, alle spurte NÅR.

Ikke noe av dette hadde vært mulig uten at noen har åpnet dørene så vi hadde et sted å være - uten alle glade givere her hjemme – uten støtte fra distriktet (til transport og transittkostnader)- uten alle som har pakket og ordnet på forhånd, alle som har kjørt og hentet- uten alle som henter og ordner sykler - for ikke å snakke om klubben i Stavern som i mange år har lastet trailer . TUSEN TAKK TIL ALLE – dette er vi sammen om, over klubb-, distrikts- og landegrensener.

Rotary og rotarianere gir håp i verden.